

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212703
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2513212703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: BECK FINANC, s.r.o., so sídlom Rožňavská 1, 831 04 Bratislava, IČO: 35 830 522, zastúpeného: ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., so sídlom Grösslingova 50, Bratislava, IČO: 35 967 421 proti žalovanej: R. T., U.. XX.XX.XXXX, R. Š. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 223,96 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 223,96 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % zo sumy 223,96 € denne od 09.10.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.07.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.08.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.09.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.10.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.11.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.12.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.01.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,62 € od 09.02.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 8.6.2009 so žalovanou uzatvoril Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXXXXX, pričom za objednaný a riadne obdržaný tovar mala žalovaná zaplatiť sumu 223,96 €, keď za obdržaný tovar žalovaná mimoriadnu splátku vo výške 43,-€ a zvyšnú časť sa zaviazal splatiť v 8 mesačných splátkach po 22,62 €. Žalovaná neuhradila ani jednu mesačnú splátku. Z dôvodu omeškania si preto uplatňuje i zmluvne dojednanú zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % za každý deň omeškania. Súčasne sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak sa nájomca dostane do omeškania so splácaním viac ako tri mesiace akejkolvek splátky alebo jej časti, stávajú sa zvyšné splátky nájomného splatnými.

Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila (č.l. 23), že si zobrala 2 vysávače, jeden sa hneď pokazil ako začali vysávať a druhý už tiež nie je dobrý. Uviedla, že pre chorou sa tomu nevenovala a ani nevie, kde má zmluvu.

Zástupca žalobcu sa písomne vyjadril (č.l. 24 a 25) k aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., keď podľa neho zákon č. 102/2014 Z.z. (pozn. súdu - ktorým bolo zavedené do zákona č. 250/2007 Z.z. ustanovenie § 5b) neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by upravovala spätnú účinnosť § 5b, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.5.2014. Návrh vo veci samej bol na súd podaný pred 1.5.2014, teda právo

ktoré je predmetom tohto konania bola uplatnené pred 1.5.2014 a preto má za to, že ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. sa nevzťahuje na konania začaté pred účinnosťou tohto ustanovenia, a teda súd nemôže ex offio prihliadnuť na námietku premlčania.

Zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil, na pojednávanie sa nedostavil, preto vec prejednal bez jeho účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi: výpisom z obchodného registra, zmluvou zo dňa 8.6.2009 spolu s osobitnými ustanoveniami, formulárom o zmluvných podmienkach a zistil tento skutkový stav veci:

Výpisom z obchodného registra žalobcu súd zistil, že predmetom činnosti je okrem iného kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, leasingová činnosť, poskytovanie úverov.

Zo zmluvy uzavretej medzi žalobcom (pod obchodným menom Beck reisen s.r.o.) a žalovanou, označenej ako „Kúpna zmluva“, zároveň aj ako „Nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci“ ako dvoma možnosťami, so zaškrtnutím možnosti „Kúpna zmluva“ č. XXXXXXXX zo dňa 8.6.2009 súd zistil, že má v ďalšom texte vyplnené tie časti, ktoré sa týkajú nájomnej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci.

Predmetom zmluvy bol tovar (2x taška + vysávač), za ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť celkovú cenu vo výške 199,- eur. Táto cena mala byť splatená prvou mimoriadnou splátkou vo výške 43,- eur a zostatok vo výške 156,- eur spolu s finančným navýšením o sumu 24,96 €, t.j. celkovo v sume 180,96 € ďalšími 8 mesačnými splátkami po 22,62 €. Finančné navýšenie predstavovalo sumu 24,96 €, uhradenie prvej splátky nebolo dojednané a ani konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. RPMN bola uvedená 49,07 %. Podľa Časti II. bodu 8. Osobitných zmluvných dojednaní pre nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci, v prípade, ak sa nájomca dostane do omeškania so splácaním viac ako tri mesiace akejkolvek splátky alebo jej časti, stávajú sa zvyšné splátky nájomného splatnými. Žalovaná podpisom potvrdila prevzatie predmetu zmluvy.

Podľa formulára o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere, celková výška úveru bola uvedená v sume 223,96 €, jedná sa o účelový úver na kúpu tovaru, ktorý je predmetom Nájomnej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci, s tým, že úver sa bude splácať v 8 pravidelných mesačných splátkach po 22,62 € vždy k 8. dňu príslušného mesiaca počínajúc 8.6.2009. Konečná splatnosť bola nečitateľne uvedená (prečiarknutý dátum) 11.2., nečitateľného roku. Ročná úroková sadzba bola uvedená 24 %, RPMN: 49,07 %.

Z výsluchu žalovanej mal súd potvrdené uzatvorenie predmetnej zmluvy, avšak žalovaná už túto zmluvu nemá k dispozícii, nevedela sa bližšie k zmluve (splátkam) vyjadriť. Uviedla, že prevzala 2 tašky a vysávače, ktoré sú však pokazené, na jej reklamáciu nikto nereagoval.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretiu zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne.

Základnou črtou tzv. „typizovaných“ spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi účastníkmi zmluvného vzťahu túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností podmienky, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalobca pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 OZ., nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom - ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva zároveň naznačuje, že je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Po posúdení zmluvy uzavretej účastníkmi súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaná mala záujem získať konkrétny tovar, tento tovar pri podpise zmluvy aj prevzala. Nasledoval nájom tohto tovaru, výška nájmu zrejme bola 180,96 eura (8 splátok po 22,62 eura), úplne iná suma je v zmluve označená ako cena celkom 223,96 eur. Z obsahu formulára o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver v sume 223,96 €, pričom sa jedná o účelový úver na kúpu tovaru,

ktorý je predmetom Nájomnej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci, s tým, že úver bude žalovaná splácať v 8 pravidelných mesačných splátkach po 22,62 € vždy k 8. dňu príslušného mesiaca počínajúc 8.6.2009. Konečná splatnosť bola nečitateľne uvedená (prečiarknutý dátum) 11.2., nečitateľného roku. Pri logickom výpočte, vychádzajúc z dátumu splatnosti prvej splátky 8.6.2009 a počte splátok 8, teda konečná splatnosť pri riadnom splácaní mala byť 8.1.2010. Vychádzajúc s tvrdení žalobcu v žalobe a jeho žalobnému tvrdeniu i zodpovedajúcemu žalobnému petitu (t.j. odkedy žiadal zmluvnú pokutu - od 9.10.2009) ako i s poukazom na Časť II. bodu 8. Osobitných zmluvných dojednaní pre nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci, zvyšné (všetky) splátky sa v dôsledku omeškania s platením viac ako tri mesiace, stali splatnými dňa 8.10.2009.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľávala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona.

Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z listinných dôkazov, a to z formulára o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere v spojení s Časťou II. bodu 8. Osobitných zmluvných dojednaní pre nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci vyplýva, že pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy sa stala splatnou dňa 8.10.2009 (predčasne splatnou), čo znamená že v tento deň sa stali splatnými aj splátky, ktoré sa mali stať splatnými až po tomto dátume. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, žalobca si mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 9.10.2009, pričom dňa 9.10.2012 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Súd pritom poukazuje na to, že aj v prípade, keby vychádzal z tzv. „prirodzenej“ splatnosti úveru, týmto by bol deň 10.1.2010, kde by premlčacia doba začala plynúť dňa 11.1.2010 a uplynula by 11.1.2013. Žaloba však bola na súd doručená až dňa 27.11.2013, t.j. po uplynutí premlčacej doby (v oboch prípadoch).

Ako už bolo uvedené, žaloba bola na súd doručená dňa 27.11.2013, teda v čase, keď bol celý nárok zo zmluvy už premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené príslušenstvo, nakoľko toto sleduje osud hlavnej pohľadávky, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaná návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)